

VI POLIS

Ponedeljek, 26. marec 2018

1. del (13.30–14.30)

Med štirimi izvajalci izberete eno predavanje.

Ženske v tehniki: Lucija Brezočnik, mag. inž. informatike in tehnologij komuniciranja, UM FERl

Lucija Brezočnik, asistentka in doktorska študentka na FERl-ju v Mariboru, je na 50. tekmovanju študentskih znanstvenih člankov IEEE iz Evrope, Azije in Bližnjega vzhoda osvojila 1. mesto.

Ruši stereotipe, da je programiranje zgolj domena moških. Na predavanju bo skušala orisati, zakaj imajo lahko ženske v tehniki prednost in kako graditi kariero v (zaenkrat) pretežno moškem poslovnem svetu.

Poti do uspeha je veliko: Matic Vizjak, najbolj inovativen mlad kmet leta 2017

Matic Vizjak je delal že v savni in fitnessu, kot reševalec iz vode, natakár, šef kuhinje ... Le kmet si nikoli ni želel postati. Pred kratkim pa so ga razglasili za najbolj inovativnega mladega kmeta leta 2017. Zakaj? Ker kmetuje z eno najbolj netipičnih slovenskih kmetijskih rastlin. Sredi Šmarja pri Jelšah skupaj s starši goji čilije, jih predeluje v vse mogoče omake, kombinira z na videz nemogočimi pridelki in jih daje celo v vino. S prijatelji je ustanovil Društvo ljubiteljev čilija in že tretjič zapored sredi Šmarja organiziral festival čilija.

Življenje vrhunskega športnika: Rok Drakšič

Rok Drakšič je nekdanji prvi judoist sveta. Trikrat zapored je nastopil na olimpijskih igrah (2008, 2012 in 2016), bil je evropski prvak, petkrat bronast na evropskih prvenstvih ter nosilec več kot petnajstih medalj na tekmah za veliko nagrado in svetovni pokal. V svoji bogati tekmovalni karieri je nabiral izkušnje po vsem svetu, prihaja pa iz enega najuspešnejših klubov v Sloveniji in Evropi JK Sankaku Celje, kjer roko nad vsem drži Marjan Fabjan. Konec leta 2017 je v Judo klubu Bežigrad prevzel mesto prvega trenerja. Tam trenira veliko mladih nadarjenih judoistov, ki posegajo po najvišjih mestih na mladinskih in kadetskih svetovnih ter evropskih prvenstvih, nekateri izmed njih tudi že trkajo na vrata članov. Predvsem slednji potrebujejo dobro vodstvo, v bežigrajskem klubu pa verjamejo, da bo Drakšič v prvo ekipo in celoten klub prinesel nov veter, ki bo klub ponesel na višjo raven in tudi na OI v Tokiu 2020.

Ko ustvarjaš za otroke: Lila Prap

Lilijana Praprotnik Zupančič piše in ilustrira slikanice za otroke. V njenih delih imajo glavno vlogo živali, saj pravi, da živali predstavljajo otrokom svet pristnosti, prvobitnih nagonov; tako kot otroci so neobremenjene z razmišljanjem, moralnimi kodami in problemi odraslih ljudi. Slikanice so bile prevedene v veliko različnih jezikov.

Za svoja dela je prejela več nagrad: za ilustracije v knjigi *Male živali* in *Živalske uspavanke* je leta 2001 prejela Levstikovo nagrado, Smrekarjevo priznanje za najlepšo ilustracijo, priznanje za ilustracijo mednarodne organizacije IBBY, leta 2005 je dobila nagrado za najlepšo knjigo in leta 2005 še drugič Levstikovo nagrado. Slikanica *Zakaj?* je bila nominirana za

najpomembnejšo nemško nagrado na področju knjig za otroke in je zelo brana v Nemčiji, na Češkem, v Avstraliji in Franciji, kjer se je uvrstila v finale Prix Gayant. Po omenjeni knjigi so na Japonskem za državno televizijo naredili tudi serijo risank – tam prodajajo tudi avtoričine izdelke z motivi iz slikanice. Napisala je tudi nekaj otroških iger za gledališče in radio. Svoja dela je predstavljala v Frankfurtu, Tokiu in New Yorku. Ustvarja na podstrešju v vili ob Hudinji. Je tudi ilustratorica – sprva ji je knjige ilustriral mož, kasneje pa kar sama. Leta 2011 je za svoje delo prejela nagrado Prešernovega sklada, leta 2017 pa Levstikovo nagrado za življenjsko delo.

2. del (15.00–16.00)

Med štirimi izvajalci spet izberete eno predavanje.

Matematika solidarnosti: Dr. Aljaž Ule, Univerza v Amsterdamu, UP IAM, UP FAMNIT in IMFM

Aljaž Ule je zaključil študij uporabne matematike na Univerzi v Ljubljani in magistrski študij na Univerzi Twente na Nizozemskem. Doktoriral je leta 2005 na Fakulteti za ekonomijo in ekonometrijo Univerze v Amsterdamu, kjer je sedaj zaposlen kot docent in raziskovalec. Za svoje raziskovalno delo je prejel najvišjo pohvalo Univerze v Amsterdamu. Na predavanju bomo spoznali nekaj osnovnih pristopov za matematični opis sodelovanja in altruizma ter izvedeli, kako vplivajo na tržno vedenje ljudi.

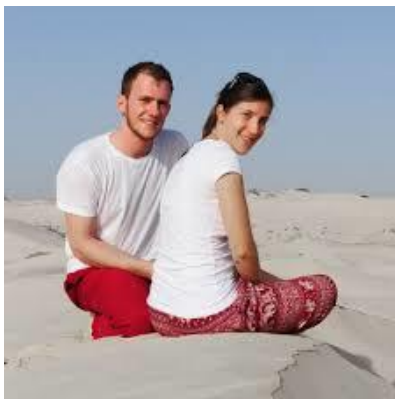
Zelena prihodnost: Katarina Zabret, mlada raziskovalka na inštitutu za geo in hidro tveganja

Trenutno v mestih živi več kot 50 % prebivalstva, do leta 2050 skoraj 80 %. Zaradi širjenja urbanih območij in podnebnih sprememb bomo morali v prihodnosti uvesti določene spremembe, če bomo želeli preživeti v tem okolju.

V luči obstoječih globalnih sprememb so nam naravni viri, ki so nujno potrebni za preživetje (voda in hrana), vedno težje dostopni: bodisi zaradi prevelike onesnaženosti ali zaradi spremenjenih klimatskih vzorcev (npr. daljša sušna obdobja in intenzivnejše padavine). Mesta prihodnosti so tista, ki se bodo znala spopasti z opisanimi izzivi. Asistentka Katarina Zabret je mlada raziskovalka na Oddelku za okoljsko gradbeništvo Fakultete za gradbeništvo in geodezijo Univerze v Ljubljani. Ukvarja se predvsem z raziskovalnim delom na področju hidrologije. Med drugim je sodelovala v Evropskem LIFE projektu izboljševanja prehodnosti reke Ljubljanice za ribe, pri razvoju modela za oceno škode pri poplavah in v bilateralnem projektu z raziskovalci iz Nemčije na temo ocene erozivnosti padavin na podlagi stohastičnih padavinskih podatkov.

Belorusija: Rok in Katarina Hočevar, svetovna popotnika in avtorja bloga Lahkih nog naokrog

Rok in Katarina sta strastna popotnika in avtorja bloga Lahkih nog naokrog (www.lahkih-nog-naokrog.si), saj sta se odločila, da bi želela svoja spoznanja in izkušnje deliti še z drugimi. Tokrat nam bosta predstavila Belorusijo, ki je najbolj nepoznan košček Evrope. Lahko bi ji rekli tudi evropska Severna Koreja ali pa zadnja evropska diktatura. To je edina država v Evropi, za katero Slovenci potrebujemo vizo, prav tako je to država, kjer imajo totalitarni režim, kjer KGB še vedno deluje, kjer so ljudje stalno pod nadzorom, kjer na cesti ni nikjer videti nobenega berača, nobene smeti, vse hiške – še tako borne – pa so lično pobarvane. Zmotijo te le obcestni znaki za nevarnost radioaktivnega sevanja. Na potopisnem predavanju si bomo najprej ogledali Černobil oz. kar je od njega ostalo, potem pa se bomo podali v Belorusijo, ki je posledice te jedrske katastrofe najbolj občutila.

Klinična psihologija in poligrafija: dr. Polona Selič

Polona Selič je doktorica klinične psihologije in edina slovenska članica Ameriške akademije forenzičnih znanosti ter ena od dveh članov Ameriške zveze poligrafskih preiskovalcev (APA). V devetdesetih letih je na ministrstvu za notranje zadeve prevzela urejanje poligrafije v slovenski kriminalistični službi. Bila je strokovni vodja slovenske poligrafske šole na omenjenem ministrstvu. Delovala je kot svetovalka varuha človekovih pravic, zdaj je vodja razvoja na Inštitutu PARES in raziskovalka na Katedri za družinsko medicino na Medicinski fakulteti Univerze v Ljubljani. Ob tem se ukvarja tudi s pedagoškim delom. Na Fakulteti za varnostne vede je nekaj let predavala o nasilju in z njim povezanimi kaznivimi dejanji, kriminalistiko poučuje na Evropski pravni fakulteti v Novi Gorici.

SKUPNO PREDAVANJE ZA VSE UDELEŽENCE VI POLISA (16.10–17.30)

Ameriški balkanski Gorenjec: Josh Rocchio

Američan Joshua Rocchio je doštudiral latinščino in staro grščino, govori še italijansko, špansko, rusko, hrvaško, angleško in slovensko. Jezik povezuje z glasbo, igra kar šest inštrumentov.

Joshua Rocchio se v slovenščini še vedno muči z izgovorom besede školjčišče in s preobuvanjem, bega ga tudi naš privzgojeni strah pred prepihom.

Pred osmimi leti se je iz zvezne države Maryland preselil v Slovenijo, jezika pa naučil od takratnega dekleta, današnje žene. Prve besede, ki jih je usvojil, so bile lačen, pacek in strgan. Josh pravi, da danes razmišlja pretežno v angleščini in slovenščini, včasih tudi v latinščini.